

De naam John Lubbers doet direct denken aan de witvisserij. Dat is niet zo gek gezien zijn staat van dienst als succesvolle wedstrijdvisser. Maar John heeft zich sinds enige tijd volledig op het roofvissen gestort. Hij is in het bijzonder helemaal verslingerd geraakt aan het penvissen op snoekbaars. Lekker vanaf de kant klooiën met een dood aasvisje in zijn hometown Dordrecht. We gingen met John op pad en zagen dat zijn immense witviskennis ook goed van pas komt bij de roofvisserij.

TEKST EN FOTOGRAFIE ROBERT DE WILT

JOHN LUBBERS GRIJPT NAAR DE PEN

De kantjes uitdobbieren voor snoekbaars

Penvissen op snoekbaars is leuk, effectief en hartstikke oldskool!

Dit water staat in de VISpas

“Een weglappende dobber is en blijft toch de allermooiste aanbeet die er is”, verklaart John zijn liefde voor het penvissen op snoekbaars. Dat is dan alvast één raakvlak met de tijd dat hij nog een fanatiek vaste stokvisser was. Of de lange 8-grams snoekbaarspen van John ook vandaag de onderkant van het wateroppervlak te zien krijgt, zal echter nog

moeten blijken. Het is eind januari en ijskoud in Dordrecht. De strenge vorst van afgelopen nacht zou vandaag misschien nog wel eens roet in het eten kunnen gooien. Desalniettemin tuigt John vol goede moed zijn penhengel op om een eerste poging op vadertje glas oog te wagen in een zijhaventje van de Oude Maas, middenin de historische binnenstad van Dordt.

EASY DOES IT

In de schaduw van de Grote Kerk – inderdaad geen klein exemplaar – doet John zijn ogenschijnlijk eenvoudige penmontage uit de doeken. De lange 8-grams snoekbaarspen schuift vrij over de lijn en wordt aan de bovenkant ‘gestopt’ door een zelfgeknoopt stuitje. Ieder ander denkbaar stuitje of dobberstoppertje volstaat eveneens,

maar een knooststuitje biedt diverse voordelen. Deze kun je keer op keer strak aantrekken en desgewenst altijd snel en gemakkelijk een nieuwe op de lijn zetten zonder daarvoor eerst de dobber te moeten demonteren. Onder de dobber zitten vier SSG loodhagels (à 1.89 gram per stuk) gegroepd. Geen bulklood, want John weet maar al te goed dat je met een gespreide loodzetting

je aaspresentatie heel gemakkelijk even iets kunt aanpassen. Onderaan zit een enkele klauwhaak maat 4 met een erg brede haakbocht. Niks geen ingewikkelde poespas, gewoon *easy does it*.

GEUR IS GOED

De montage is klaar en John peilt de dobber zo uit dat het aasvisje net over de bodem loopt. Nu alleen nog dat dode aasvisje op de haak prikken. Daarvoor tovert hij een doosje spierinkjes tevoorschijn waar een wel heel erg indringende komkommerlucht uit opstijgt. “Blankvoortjes doen het heus niet veel slechter als aas, maar in de witvisserij heb ik geleerd dat vis onwijs wordt getriggerd door geurtjes. Lokvoer met een zoet geurtje, boilies die een uur in de wind

stinken, of in dit geval een extra sterk ruikend aasvisje: het werkt gewoon altijd”, aldus Lubbers. De spiering monteert hij door de haak in de bek te steken en deze via de bovenkant naar buiten te rijgen. Eén haak, ook nog eens tamelijk verstopt, is vol-

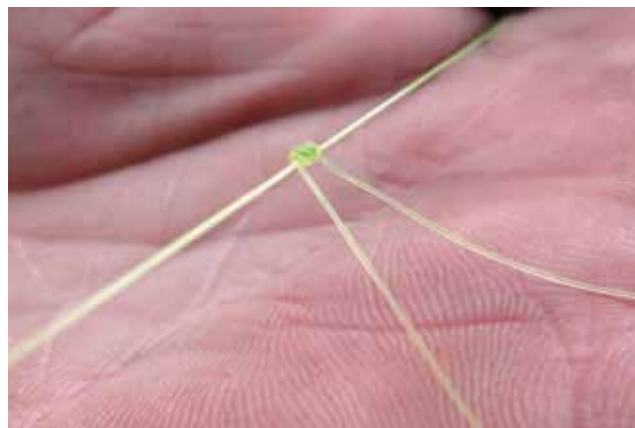

Gewapend met slechts een hengel, landingsnet en klein vistasje ben je net zo mobiel als je telefoon.

John houdt wel van een lekker geurtje!

DE MONTAGE

Als eerste monteert je een stuitje.

Vervolgens zet je een 6- of 8-grams schuifdobber op de lijn.

Onder de schuifdobber monteert je 4 of 5 SSG loodhagels.

En tot slot een klauwhaak maat 4 met brede haakbocht.

Vergis je niet in hoeveel snoekbaars er op diepe wateren direct onder de kade ligt!

doende, verzekert John. “Dit is bovendien natuurlijker dan wanneer je met een grove takel of extra staardtreg vist. De snoekbaars moet het visje zonder argwaan in de bek houden. Daarom vis ik zelfs met een dunwandige haak uit de witvisserij. Je kunt ook een taaie karperhaak maatje 4 pakken, maar zo’n lichte haak laat het visje net weer iets natuurlijker bewegen. Zolang je maar een haak met een brede haakbocht gebruikt, is er wat betreft de kans op uitbuigen niks aan de hand.”

ZACHTE HENGEL

Als de pen eenmaal fier in het water staat, is het tijd om de hengel eens nader onder de loep te nemen. Het betreft een klassieke penhengel voor de snoekbaarsvisserij met de chique naam ‘walleye classic II’. De hengel meet 2,7 meter en geeft een werpgewicht van 5 – 25 gram aan. De actie is ontzettend ‘zacht’. Dat geeft niet alleen meer sport tijdens de dril, maar zorgt er ook voor dat je het toch wat fragiele aasvisje niet snel van de haak werpt. “Bij een hengel met een harde top is de klap op de haak tijdens het werpen een stuk groter. Dan zou je snel door je aasvisjes heen raken”, licht John toe. “Mede daarom vis ik ook met een 25/00

nylon hoofdlijn in plaats van gevlochten lijn. Zo ver uit de kant vissen we nou ook weer niet en ik vind nylon sowieso prettiger vissen; al is dat laatste natuurlijk een persoonlijke voorkeur.”

KANTWERK

In het zijhaventje waar we vissen, staat onder de kade goed drie meter water. “Dat is zeker in het voorjaar en de zomer een prima diepte. In de koude winterperiode zijn de kantjes vaak wat minder productief, omdat veel vis zich dan verder uit de kant in het diepere ophoudt. Maar met maart voor de boeg – en zeker ook direct na de gesloten tijd – is een paar meter water meer dan genoeg om direct onder het kantje volop snoekbaars te vangen”. Dat geldt hier, maar eigenlijk voor alle Nederlandse rivieren, kanalen, vaarten en

Hoge kades vragen wel om één ding: een landingsnet met lange steel.

havens. Wel is het goed om er rekening mee te houden dat in het Benedenrivierengebied het getij nog behoorlijke invloed heeft, zoals hier in Dordrecht en zeker ook in Rotterdam. “Regelmatig je stuitje bijstellen is dus een aanrader. Snoekbaars is immers een bodemvis en het laatste wat we

willen is dat het aasvisje door opkomend tij straks hulpeloos een halve meter te hoog wordt aangeboden. En daardoor letterlijk en figuurlijk een de snoekbaarzen voorbij gaat.”

LEGIO VOORDELEN

Naast het feit dat een weglopende dobber een schitterend gezicht is – de aanbeet kenmerkt zich meestal door een paar stoten op de dobber, die daarna rustig wegloupt – biedt de penvisserij nog meer voordelen. “De beste stekkiezen zijn vaak ook de plekken met veel rotzooi en obstakels op de bodem. Als je dan met een shadje of een dropshotmontage vist, kan het nogal eens hard gaan met verspelen van materiaal. Bij de penvisserij vis je slechts met één, vrij afgeschermde haakpunt, zodat je het aasvisje zonder probleem ook op die ‘gevaarlijke’ plekken effectief over het puin kunt laten lopen.” Op de veelgehoorde kanttekening dat de vis bij het snoekbaarzen met een aasvisje snel zou slikken, heeft Lubbers een pasklaar antwoord. “Bij deze visserij moet je zeker geen minuut wachten

met aanslaan, want dan kun je voor kno-arts spelen. Het is zaak om meteen ferm aan te tikken zodra de dobber wegloupt. Je zult zien dat de haak dan altijd mooi voorin de bek zit en er niks aan het handje is.”

WEGLOPER

Na slechts een twijfelachtige aanbeet – wellicht een baarsje – die een misser oplevert, besluit John het na een uurtje vissen een paar haventjes verderop te proberen. Hier denderd de Oude Maas slechts tien meter om de hoek voorbij. De montage dobbert mooi heen en weer op de stroming om af en toe fraai te worden meegevoerd door de neringen die hier ontstaan. Het heeft veel weg van een driftende visserij. Het is een kwestie van af en toe de molenbeugel openzetten, waarna de pen met daaronder de aasvis feitelijk zelf het hele gebiedje afzoekt naar snoekbaars. Dat die er inderdaad ligt, blijkt als zijn pen pal naast een houten dukdalf na een harde eerste tik mooi opzij wegloupt. John tikt direct

aan, waarna een kromme hengel op succes duidt. Na een korte dril schuift de snoekbaars het net in; nummer één is binnen. In de hierna volgende schemerperiode zijn nog diverse snoekbaarzen kortstondig de klos. Geen monstervissen, al lopen ook die er met deze techniek zeker tussendoor. “Vergis je niet in hoeveel snoekbaars er in diepe wateren recht voor je voeten ligt. Zeker nu de winter op zijn eind loopt, breekt een hele mooie periode aan om dichtbij de kant op een leuke en visueel aantrekkelijke manier snoekbaars te vangen.”

Bij snel aanslaan zit de haak mooi voor in de bek.